

Уважаеми госпожи и господа,

С настоящото писмо бих искал да изразя становището си относно проекта за Наредба за обществения ред на територията на Столичната община.

1.

В проекта многократно се говори за "шум, нарушаващ обществения ред", но не са дефинирани никакви граници на т. нар. шумово замърсяване, поради което считам, че нито една от тези мерки не може да се приложи на практика. Какъв е критерият, по който административнонаказващият орган ще определи дали лицето "X" вдига шум в размер, нарушаващ обществения ред?

Смятам, че поради липсата на конкретни, ясно дефинирани критерии нито една административна санкция не би издържала в съда? Т.е. гражданите би трябвало да имат някакво ясно правно задължение, чрез което да модерират действията си, така че шумът, който вдига, да е в приемливи граници.

Доколкото съм запознат, единият от проблемите на текущо действащата наредба е същият, но той не се решава с предложения проект за нова наредба.

2.

Считам, че в чл. 4 на първо място трябва да се въведе обща забрана за разрушаване или унищожаване на общинско имущество без разрешение. В отделните точки са описани конкретни забрани в тази насока, но само по отношение на конкретни имущества (например, тротоари, градинки и т.н.).

Например, в чл. 4, т. 5 е забранено събарянето и разместването на пейки в парковете, но реално погледнато унищожаването на пейките не е забранено.

Предлагам в чл. 4 първата точка да е текст с обща забрана за унищожаване на общинско имущество, а следващите да се преномерират.

Към текущия чл. 4, т. 5 думите "събарянето и разместването" да се променят на "унищожаването, повреждането, събарянето и разместването".

3.

В чл. 10, ал. 6, т. 5 се забранява използването на "предмети, преизвикващи силен шум" при провеждането на масови мероприятия. Това означава, че озвучителните системи на всеки един концерт или друго мероприятие, провеждан на общинска територия, са забранени.

Тонколоните са предмет, който предизвиква силен шум.

Това ли е целта на вносителя? Предполагам, че не е, затова очевидно тази разпоредба е изначално събъркана или много зле дефинирана.

4.

Считам, че всички текстове в Глава Пета, които преповтарят дословно разпоредбите на ЗАНН, са излишни. ЗАНН е висшестоящ нормативен акт и всички тези правни постановки следва да са ясни. Рискувате при промяна в ЗАНН тази Наредба да влезе в колизия, която да доведе до съответните проточени съдебни дела.

С уважение,
Светлозар Алексиев